

263.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1930 r.

w sprawie zmian postanowień ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394).

Art. 1. Art. 19 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394) otrzymuje brzmienie następujące:

„Na żądanie jednej ze stron inspektor pracy przekazuje do rozpatrzenia komisji rozjemczej indywidualne spory cywilne, wynikłe między stronami w czasie trwania, oraz po zerwaniu lub ustaniu stosunku pracy, na tle niedotrzymania ugody (umowy zbiorowej) (art. 3), lub niewykonania orzeczenia komisji rozjemczej (art. 9 i 18) o wynagrodzenie za pracę, o świadczenia i roszczenia o odszkodowanie z powodu zerwania umowy o pracę, o świadczenia z tytułu wysługi lat oraz o rozwiązanie umowy o pracę z powodu niewykonania przez którąkolwiek ze

stron postanowień ugody (umowy zbiorowej) lub brzczenia.

Zgoda drugiej strony na poddanie sporu rozważaniu komisji rozjemczej nie jest w tym wypadku wymagana. Niestawienie się którejkolwiek ze stron bez dostatecznych powodów nie wstrzymuje biegu sprawy. Spory powyższe nie podlegają rozpatrzeniu sądowemu."

Art. 2. Postanowienia art. 19 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394) w brzmieniu niniejszej ustawy w zakresie właściwości rzeczowej stosują się odpowiednio do komisji rozjemczych, powołanych z mocy art. 4 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) do rozpatrywania sporów na tle niewykonania orzeczenia nadzwyczajnej komisji rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi, a z mocy art. 4 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) do rozpatrywania sporów na tle niewykonania orzeczeń nadzwyczajnej komisji rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości a dozorcami domowymi.

Art. 3. Spory o roszczenia, wymienione w art. 19 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w brzmieniu niniejszej ustawy i w art. 2 niniejszej ustawy, wszczęte przed sądami, a nie zakończone w dniu ogłoszenia niniejszej ustawy w I instancji, winny być na żądanie jednej ze stron przekazane właściwej komisji rozjemczej, przewidzianej w art. 9 i 10 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394), w art. 4 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) i w art. 4 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324).

Art. 4. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do wydania w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi ustawami oraz ustawą niniejszą.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*
